

ogsaa for mange Klasser, som ikke vare tagne med her, og for mange, som vare tagne med. Og det ankede han over. Han ankede ogsaa over, at Skibslægerne ikke vare tagne med, og han endte med, at han dog stemte imod Lovforslaget, selv om de ogsaa vare tagne med. Han ankede ogsaa over, at de menige ikke vare tagne med her, medens de paa det andet Lovforslag vare tagne med. Men Forholdet er det, at de menige i Flaaden endnu have bedre Forhold end Hærens menige, selv om disse faa den af mig foreslaaede Lønforhøjelse. At der kan være noget urimeligt i den Maade, hvorpaa man lønner de menige i Marinen, nemlig som halv- og helbefarne, skal jeg ikke strides med det ærede Medlem om, men jeg mener ikke, at det her er Stedet til at regulere hele dette Forhold, saa meget mindre som der maaske i sin Tid kan blive Tale om at antage mere fast Mandskab, f. Eks. til Betjening af Kanonerne osv., naar man kommer til en endelig Organisationslov. Men dette er ikke nogen Organisationslov, men en ren og skær Lønningslov.

Samtidig med, at det ærede Medlem stærkt fremhævede, at Marinens Sekondløjtnanter have gratis Uddannelse, ankede han over, at der stillede Forslag om at afskaffe Lønnen for Kadetter i ældste Klasse. Dertil skal jeg sige, at dette Lovforslag kun er fremsat, fordi Rigsdagen har bestemt, at saadan skal det være. Det ærede Medlem har maaske selv siddet i Udvalg og stemt for, at det skulde være saaledes. Men medens man i Indstillingen fra Udvalget ønskede, at det skulde være saaledes og i Rigsdagen stemte derfor og vedtog i en Organisationslov, at saaledes skulde det være, glemte man at faa en Bestemmelse derom sat ind i Lønningsloven. Saaledes staar jeg nu med to Love, hvoraf den ene siger, at disse Kadetter skulle have Lønning og den anden, at de ikke skulle have nogen. Det mener jeg er en daarlig Lovgivning, og derfor foreslaar jeg i Aar at faa det rettet, saaledes at der bliver Overensstemmelse. Men skulde der være Overensstemmelse, maatte det være i den Retning, som Rigsdagen nylig har peget paa ved at vedtage, at disse Kadetter ingen Lønning skulle have. Derfor har jeg foreslaet i Lønningsloven en Bestemmelse, gaaende ud paa, at de ingen Lønning skulle have. Dette er vist for øvrigt, hvad der her i Tinget forleden Dag blev vedtaget. Men

at en Minister retter sig efter, hvad Rigsdagen ønsker, synes jeg dog ikke, man fra Rigsdagens Side skulde have Bebrejdelser for.

Det ærede Medlem talte om Lægernes Stilling og bebrejdede mig min Stilling til Reservelægerne. Han mente, at vi nu vare komne saa vidt, at man paa Flaaden har maattet hjælpe sig med uuddannede Læger, og det er jo rigtigt nok. Men det er netop det, dette Lovforslag skal raade Bod paa ved at give Reservelægerne Orlovspenge. Naar dette bliver gennemført, er det min Overbevisning, at man kan faa Reservelæger i eet og to Aar. De ville saa faa den Lønning, som Hærens Sekondløjtnanter nu faa, idet Lønningerne og Orlovspenge dog give dem en nogenlunde passende Sum for deres Tjenestetid. Jeg mener derfor, at det er et godt Lovforslag, her foreligger. Saa mente det ærede Medlem, at deres Dyrtidstillæg skulde bortfalde. Jeg ved ikke andet at sige dertil end dette: at enten har det ærede Medlem ikke læst Forslaget, eller ogsaa har han den Forestilling, at Orlovspenge og Lønninger ere ganske det samme. Muligvis tror det ærede Medlem det. Men det er ikke ganske det samme, og det er heller ikke nævnt saaledes i Lovforslaget. I Lovforslaget ere Orlovspenge satte i en særlig Paragraf uden at nævnes som Lønninger. Det er en Selvfølge, at der ikke vil blive taget noget fra Reservelægerne i nogen Henseende, fordi de faa Orlovspenge. Deres Lønningsvilkaar blive de samme som tidligere.

Det ærede Medlem endte med at ønske, at alle maatte faa en god Løn, og det kan jeg være med til. Han erklærede sig dog som en bestemt Modstander af dette Forsøg paa at skaffe en Del af Marinens Folk en bedre Løn, end de have. Det er jo ikke tilstrækkeligt, at det ærede Medlem vil have, at de faste Arbejdere derude skulle faa en bedre Løn. Det vil jeg ogsaa, naar den Tid kommer. Men her er jo ikke Tale om, at de faste Arbejdere kunne tages med paa denne Lønningslov. Ingen kan nogen Sinde komme i Tanker om at knytte disse to Ting sammen. De høre jo slet ikke sammen. Men det ærede Medlem skal kritisere dette Lovforslag og skal være derimod, og samtidig taler han dog for, at disse Folk i Marinen ogsaa skulle have noget. Jeg tror inidlertid, at Folk i Marinen, af hvilken Art det end er, ville være det ærede Medlem mindre taknemmelige for